

3 x sla



1 Eikenbladsla

Van de vele slasoorten (*Lactuca sativa*) is in Ús Hof onder meer de eikenbladsla oogstrijp: de blaadjes (roodbruin of groen) lijken op die van een Amerikaanse eik; de smaak is nootachtig.



2 Romaine

Romeinse sla of Romaine is een stevige slasoort in een langwerpige krop. Hoofdbestanddeel van de klassieke Caesar Salad. Vroeger werden, zo'n 1,5 week voor de oogst, de bladen

vaak bijgebonden voor een lichte bladkleur, vandaar dat de soort ook wel bindsla wordt genoemd. Populair is een kleine variant die verkocht wordt onder de naam little gem.



3 Ijsbergsla

De knapperige ijsbergsla is populair want goed houdbaar. De smaak is neutraal; er zitten relatief weinig voedingsstoffen in en nog meer water dan in andere soorten.



Geen lucht bij de worteltjes

Leren moestuinieren is voor een belangrijk deel een kwestie van goed kijken. Dan zie je dat je een koolplantje net wat steviger en royaler kunt aanaarden dan een slaplantje. **Ria Kraa** **Marchje Andringa**

Marcia de Graaff is er uit Workum, Margreet de Vries uit Leeuwarden en Wietske van der Woude uit Hallum. En zo nog een paar handenvol mensen die deze ochtend naar Ús Hof zijn gekomen voor een dag praktisch snuiven. De meesten volgden afgelopen winter de cursus Moestuiniëren op grotere schaal, die Michel en zijn vrouw Bregje gaven, samen met permacultuurspecialist Taco Blom (volgende week meer over hem). Vier dagdelen theorie, dat is comfortabel op een stoel zitten in een behaaglijk verwarmde ruimte, maar de praktijk is aanpoten en doorgaan, ook als het nat en koud is. Of als de grond haast te hard is om er wat mee te doen. Een goede test om te zien of je ideale daartegen bestand zijn.

„We gaan vandaag nieuwe groentebedden aanleggen”, zegt Michel. „En die gaan we volzetten met plantjes.” Hij heeft daags tevoren eigenhandig 23 kratten jonge plant-

jes gehaald bij de kweker. „Wil iedereen een paar kratten meenemen? En heeft iedereen handschoenen bij zich?”

Eerst moet het onkruid eruit en moeten de ekers verdeeld in bedden (anderhalve meter) met paadjes (30 cm) ertussen. Aan weerszijden van de eker trekken twee mensen een lang touw strak en dan 'zagen' ze een paar keer heen en weer: nu is er een duidelijk zichtbaar recht spoor als richtlijn voor de wielschoffel, waarmee iemand een plantgootje kan trekken. Het is echt kracht zetten om door de keiharde droge kleikorst te breken. „Probeer de vaart erin te houden!”, moedigt Michel aan. Dan draait hij zich om en helpt even verderop een paar anderen die met een bats een paadje tussen de bedden uitsteken.

Intussen beginnen de planters slaplantjes in het net getrokken voortje te zetten. Maar als Michel even later komt kijken, ziet hij het meteen: „Te ondiep.” Jammer maar helaas, de net gezette plantjes mo-

Michel verbleekt haast: Ho, pas op dat je de boel niet vermorzelt!

ten er weer uit. Eerst nog een tweede keer met de schoffel door het voortje, en daarbij nóg meer kracht zetten, om het geultje net iets dieper te krijgen.

In het nu diepere voortje komt een rij slakropjes met tussen elk plantje 30 centimeter ruimte. Ernaast een nieuw voortje met daarin een rij kolen - 60 centimeter tussenruimte. In die tussenruimten kunnen weer kropjes sla want die zijn al oogstrijp voordat de kool echt groot wordt. Aha, knikken de cursisten die met een houten plankje met streepjes erop de juiste tussenruimte tussen de plantjes afmeten. En moeten die plantjes dan allemaal recht in het gelid? Nee, zegt Michel, laat ze maar mooi diagonaal verspringen ten opzichte van elkaar. Dan heeft elke plant optimaal de ruimte terwijl je tegelijkertijd het bed zo vol mogelijk zet.

En dan de plantjes stevig aanaarden. Michel verbleekt haast als hij het enthousiasme van sommigen ziet. „Ho daar, pas op dat je de boel

niet vermorzelt. Ik zie jou die boel aandrukken alsof, eh... nou. Die sla, dat zijn heel kwetsbare plantjes. In no time druk je het halsje kapot. En zie je die onderkant? Met die paar worteltjes moet dat plantje het doen. Daar moet een hele krop uit komen!” Voorzichtig dus, maar wél zo dat de worteltjes goed contact kunnen maken met de vochtige aarde onder de bovenste droge korst. Er mag geen lucht bij die worteltjes komen. „Als de wind eronderdoor waait, dan is het gebeurd.”

Je moet dus gewoon goed kijken hoe een plantje eruitziet en daarnaar handelen. Tere sla vereist een voorzichtige aanpak, en kijk, die kleine beginnetjes van kool, die zijn steviger. Maar die hebben weer een heel lang nekje. „Dat klappert in de wind en voor je het weet is het knak. Dus die moeten heel goed worden aangeaard.” Michel demonstreert met hoe veel aarde en hoe hij het doet. „Zo. Die kan nergens meer heen waaien.”



Michel Pauluis

Wykein volgt Michel Pauluis (48), die samen met zijn vrouw Bregje de twee hectare land achter zijn woonboerderij in Sibrandabuoren exploiteert als zelfoogsttuin voor ongeveer 120 abonnees. www.ushof.nl